

SYSTEM OCENIANIA Z RELIGII DLA KLASY II SZKOŁY PODSTAWOWEJ

według podręcznika „Odkrywam królestwo Boże”

zgodnego z programem nauczania „Zaproszeni na ucztę z Jezusem” nr AZ-1-01/18.

KLASA 2 A

OGÓLNE KRYTERIA OCENIANIA

W procesie oceniania **obowiązuje stosowanie zasady kumulowania wymagań** (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym). Oceniamy wiedzę i umiejętności ucznia oraz przejawy ich zastosowania w życiu codziennym, przede wszystkim w szkole. Gdy uczeń ubiega się o ocenę celującą, bierzemy pod uwagę również jego zaangażowanie religijno-społeczne poza szkołą.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- a) nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą, (i)
- b) odmawia wszelkiej współpracy, (i)
- c) ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania konieczne:

- a) w zakresie wiadomości i umiejętności opanował treści najłatwiejsze, najczęściej stosowane, stanowiące podstawę do dalszej edukacji,
- b) wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z nauczycielem i w grupie.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podstawowe:

- a) opanował treści najbardziej przystępne, najprostsze, najbardziej uniwersalne, niezbędne na danym etapie kształcenia i na wyższych etapach,
- b) uczestniczy w rozwiązywaniu problemów oraz umiejętnie słucha innych.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania rozszerzające:

- a) opanował treści umiarkowanie przystępne oraz bardziej złożone,
- b) ukierunkowany jest na poszukiwanie prawdy i dobra oraz szanuje poglądy innych,
- c) aktywnie realizuje zadania wykonywane w grupie.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania dopełniające:

- a) opanował treści obejmujące elementy trudne do opanowania, złożone i nietypowe,
- b) wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu problemów swojej społeczności
- c) wszechstronnie dba o rozwój swojej osobowości i podejmuje zadania apostołskie.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- a) posiadał wiedzę i umiejętności z przedmiotu w danej klasie, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia,
- b) biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych z programu nauczania klasy II, proponuje rozwiązania nietypowe, rozwiązuje także najtrudniejsze zadania,
- c) osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach kwalifikując się do finałów na szczeblu powiatowym, regionalnym, wojewódzkim albo krajowym lub posiada inne porównywalne osiągnięcia.

PRZEDMIOT OCENY	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna
1. Modlitwy, pieśni	dokładna znajomość tekstu, melodii, samodzielność i piękno wykonania	dokładna znajomość tekstu, melodii	dobra znajomość tekstu, melodii	niezbyt dokładna znajomość tekstu	fragmentaryczna znajomość tekstu	brak jakiegokolwiek znajomości tekstu
2. Ćwiczenia w podręczniku	- wykonane wszystkie zadania - staranne pismo - własne materiały - ilustracje itp.	- starannie prowadzony - wszystkie zadania	- zapis staranny - luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów)	- ćwiczenia czytelne - braki w zadaniach (do 40% tematów)	- pismo niestaranne - liczne luki w zapisach (do 70% tematów)	brak podręcznika
3. Odpowiedzi ustne	- wiadomości zawarte w podręczniku oraz lekcji - wypowiedź pełnymi zdaniami, bogaty język - prawidłowe i swobodne używanie poznanych pojęć	- wiadomości z podręcznika prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem - odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych	- wyuczone na pamięć wiadomości - uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami - potrzebna pomoc nauczyciela	- wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć - odpowiedź niestaranna - częste pytania naprowadzające	- słabe wiązanie faktów i wiadomości - chaos myślowy i słowny - odpowiedź bełkotliwa, niewyraźna, pojedyncze wyrazy - dużo pytań pomocniczych	brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych
4. Aktywność	- uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji - korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie	- uczeń zawsze przygotowany do lekcji - często zgłasza się do odpowiedzi - wypowiada się poprawnie	stara się być przygotowany do lekcji chętnie w niej uczestniczy	mało aktywny na lekcjach	niechętny udział w lekcji	lekceważący stosunek do przedmiotu.
5. Inscenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	- wielokrotnie pomaga w różnych pracach - pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, dużo własnej inicjatywy - aktywnie uczestniczy w życiu małych grup formacyjnych (ministranci, oaza itp.)	- starannie wykonuje powierzone przez katechetę lub księdza zadania - przejawia postawę apostołską	- niezbyt chętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie - uczestniczy w rekolekcjach szkolnych			

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA

SEMESTR I

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Jezus moim przyjacielem	• opowiada o wakacyjnych przeżyciach, • podaje zasady współpracy obowiązujące w klasie, • mówi z pamięci „Ojcze nasz”, • opowiada przypowieść o natrętnym przyjacielu, • podaje przykłady zgodnej i wspólnej modlitwy, • podaje, że Duch Święty jest Trzecią Osobą Boską, • uzasadnia, że na modlitwie możemy prosić tylko o dobro, • wymienia osoby, z którymi może się modlić.	• wymienia najważniejsze cechy przyjaźni (A.2.1), • wymienia cechy przyjaźni z Jezusem, • podaje prawdę, że Jezus pragnie przychodzić z pomocą potrzebującym (E.1.1), • podaje przykłady powierzenia Jezusowi trosk i problemów, • uzasadnia konieczność otwartości serca na spotkanie z Jezusem. • wskazuje, że Duch Święty jest darem Jezusa, (A.5.1).	• wyjaśnia, dlaczego warto prosić Pana Boga, • podaje prawdę, że Jezus dał nam Ducha Świętego, który pomaga nam się modlić, • wymienia, o co prosimy Boga w modlitwie „Ojcze nasz”, • uzasadnia, że modlitwa może być ufną i szczerą rozmową z Bogiem Ojcem, • podaje najważniejsze cechy modlitwy Jezusa (zjednoczenie z Ojcem, ufna rozmowa) (D.3.2).	• podaje warunki skuteczności modlitwy (zgodność z wolą Boga, dobro człowieka) (D.3.3), • wyjaśnia, że podczas wspólnej modlitwy obecny jest Duch Święty.	• wyjaśnia treść modlitwy na rozpoczęcie i zakończenie katechezy.
II. Jezus naucza o królestwie	• opowiada przypowieść o domu na skale i piasku, • wymienia osoby, które mogą mu pomóc w podejmowaniu roztropnych decyzji. • podaje przykłady talentów w swoim życiu, • opowiada przypowieść o skarbie, • wyjaśnia, że to Pan Bóg pomaga być dobrym, • opowiada przypowieść o ziarnku gorczycy.	• uzasadnia, że warto żyć i bawić się roztropnie, • opowiada przypowieść o talentach, • wyjaśnia, że talenty są po to, by dzięki nim czynić dobro, • podaje przykłady możliwości rozwoju swoich umiejętności, • wyjaśnia, co jest skarbem dla chrześcijanina, • podaje przykłady właściwych wyborów dokonywanych przez dzieci, oraz czynionego przez siebie dobra, z którego mogą korzystać inni.	• wyjaśnia, że królestwo Jezusa rządzi się Bożymi prawami, • podaje przykłady budowania królestwa Jezusa w swoim środowisku. • wyjaśnia, że Ewangelia opisuje życie i nauczanie Jezusa, • wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus mówił w przypowieściach o królestwie Bożym, • wyjaśnia, czym jest przypowieść, • uzasadnia, że Pan Jezus mówi również do ludzi współczesnych przez słowa Ewangelii.	• wyjaśnia, na czym polegało głoszenie Ewangelii przez Jezusa. • uzasadnia, dlaczego należy dokonywać wyborów tego, co najważniejsze, • wyjaśnia, dlaczego należy uczyć się, jak rozróżniać, co jest cenne, a co mało wartościowe.	• przedstawia i uzasadnia prawdę, że im więcej dobra na świecie, tym bardziej widoczne jest Boże królestwo.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
III. Jezus objawia swoją moc	• podaje przykłady cudów Jezusa, • uzasadnia, że Jezus czyni cuda również dzisiaj, szczególnie w sercach ludzi. • opowiada perykopę o uciszeniu burzy oraz o wskrzeszeniu córki Jaira, • podaje przykłady niesienia pomocy cierpiącemu i potrzebującemu (C.5.2), • podaje przykłady, jak należy pomagać niepełnosprawnym dzieciom, • opowiada o uzdrowieniu niewidomego, • podaje przykłady trudności, z jakimi spotykają się niewidomi, • opowiada o rozmnożeniu chleba, • podaje przykłady dzielenia się pokarmem z potrzebującymi. • mówi z pamięci „Akt wiary”.	• wyjaśnia, co to jest cud, • uzasadnia, że cuda Jezusa są przykładem troski Boga o ludzi (E.1.1), • przedstawia prawdę, że czyniąc cuda, Pan Jezus ukazywał, że jest Synem Bożym i ma władzę nad życiem oraz siłami przyrody, • podaje przykłady, kiedy rodzice proszą Boga o pomoc dla dzieci. • opowiada o uzdrowieniu głuchoniemego chłopca, • opowiada o cudownym połowie ryb, • podaje przykłady, jak Jezus pomaga ludziom współcześnie, • uzasadnia, że Jezus troszczy się o pokarm dla głodnych, • opowiada o Jezusie kroczącym po jeziorze, • uzasadnia moc wiary w Jezusa, • podaje przykłady, czego się boją dzieci.	• opowiada o publicznej działalności Jezusa, • uzasadnia potrzebę zaufania Bogu w trudnych sytuacjach, na które nie mamy wpływu, • wyjaśnia, co to jest wskrzeszenie, • uzasadnia, że warto prosić Jezusa o pomoc, mimo że inni do tego zniechęcają. • uzasadnia, że uzdrowienie chłopca jest przejawem miłości Boga, • uzasadnia, że Jezus pragnie pomagać ludziom, dając obfitość darów, • uzasadnia potrzebę planowania ilości zakupów, • wymienia różne formy pomocy głodującym, • rozróżnia wartość podstawowych posiłków i ulubionych łakoci, • uzasadnia siłę modlitwy w chwilach lęku.	• charakteryzuje postawy apostołów podczas burzy i po jej uciszeniu, • charakteryzuje postawę rodziców proszących Jezusa o pomoc, • charakteryzuje reakcje ludzi na uzdrowienie niewidomego, • wyjaśnia, dlaczego Piotr zaczął tonąć, • formułuje własne akty strzeliste.	• wyjaśnia zasady pomagania osobom niewidomym, • wyjaśnia, że w dobru otrzymywamy od innych można odczytywać dobroć Jezusa.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Jezus przychodzi zbawić świat	• opowiada o zapowiedzi spełnienia obietnicy Boga w Jezusie Chrystusie przekazanej przez proroków (A.3.4), • podaje prawdę, że Zbawiciel urodzi się w Betlejem, • opowiada o zwiastowaniu Maryi, • wyjaśnia pojęcie: anioł, • wyjaśnia, że Jezus jest Zbawicielem obiecany przez Boga i zapowiadany przez proroków, • rozróżnia przedmioty związane z kultem religijnym od rzeczy użytku codziennego, • opowiada o narodzeniu Jezusa, • wymienia zwyczaje świąteczne, • podaje przykłady rodzinnego świętowania Bożego Narodzenia, • opowiada o pokłonie mędrców, • wymienia dary złożone przez mędrców oraz zwyczaje związane z uroczystością Objawienia Pańskiego, • wyjaśnia, że gołębica jest symbolem Ducha Świętego, • wyjaśnia znaczenie słów: „To jest mój Syn umiłowany”.	• opowiada o grzechu pierwszych ludzi, • wyjaśnia prostymi słowami, czym jest grzech i obietnica zbawienia (A.3.4; B.10.4), • uzasadnia, że czynienie dobra to posłuszeństwo wobec Boga, • wyjaśnia, dlaczego ważne jest, by uczyć się odróżniać dobro od zła. • wyjaśnia, kim jest prorok (A.3.4), • wyjaśnia symbolikę roratki. • podaje przykłady duchowego przygotowania na święta Bożego Narodzenia, • wyjaśnia pojęcie zbawienie, • uzasadnia, że w święta Bożego Narodzenia najważniejszy jest Jezus – Syn Boży (B.5.1), • wyjaśnia, kim są poganie, • podaje przykłady, kto współcześnie głosi Dobrą Nowinę o Jezusie. • opowiada o chrzcie Jezusa, • uzasadnia, że podczas chrztu każdy staje się umiłowanym dzieckiem Boga.	• wyjaśnia, kim jest szatan, • wymienia konsekwencje grzechu Adama i Ewy dla wszystkich ludzi. • podaje przykłady, jak być prorokiem we własnym środowisku. • uzasadnia, że Jezus jest Bogiem i człowiekiem, • wyjaśnia znaczenie imienia Jezus, • opowiada o roli Jozefa, którego Bóg wybrał na opiekuna Zbawiciela, • wyjaśnia, że w przyjściu Jezusa na świat najpełniej ujawniła się miłość Boga do człowieka, • wyjaśnia nazwę „uroczystość Objawienia Pańskiego”, • opowiada o poświęceniu kredy i kadzidła w kościele.	• opowiada o roli biblijnych proroków, • wyjaśnia prorocstwo Micheasza, • wyjaśnia rolę Maryi w zbawieniu człowieka, • wymienia wydarzenia ukazujące, że Pan Jezus przyszedł zbawić świat, • wyjaśnia znaczenie darów złożonych przez mędrców, • podaje przykłady, jak może rozwijać dar Bożego dziecięctwa.	• wskazuje elementy liturgii świątecznej jako uobecnienie biblijnych wydarzeń, • opowiada, jak udziela się chrztu, i wskazuje elementy wspólne z chrztem Jezusa.

SEMESTR II

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Jezus uczy, jak być dobrym	• opowiada przypowieści: o dwóch synach i pracy w winnicy, o faryzeuszu i celniku, • podaje przykłady postaw na wzór dwóch synów, • opowiada o spotkaniu Zacheusza z Jezusem, • wskazuje, na czym polegała przemiana Zacheusza, • podaje przykłady prawdomówności i uczciwości w swoim życiu, • uzasadnia potrzebę zadośćuczynienia za popełnione zło, • opowiada o pielgrzymowaniu 12-letniego Jezusa do świątyni, • opowiada o uzdrowieniu dziesięciu trędowatych, • wyjaśnia znaczenie słowa „dziękuję”, • mówi z pamięci „Akt miłości”	• uzasadnia konieczność dokonywania wyborów w życiu (C.3.2), • wskazuje, jak należy troszczyć się o dobro wspólne (C.5.1), • wyjaśnia, czym jest pokora, • wyjaśnia, czym jest sumienie i jakie jest jego znaczenie (C.4.1), • uzasadnia potrzebę troski o własne sumienie (C.4.2). • wymienia swoje obowiązki w różnych środowiskach życia, • wyjaśnia, na czym mogło polegać „bycie poddanym” Jezusa wobec Maryi i Jozefa, • wymienia cnoty, które pomagają wypełniać obowiązki. • podaje przykłady niesienia pomocy cierpiącemu (C.5.2), • podaje przykłady, kiedy może i powinien okazywać wdzięczność, • omawia sytuacje, gdy sam otrzymał wyrazy wdzięczności.	• wyjaśnia pojęcie wolności (C.3.1), • wyjaśnia, że przez rodziców i opiekunów Bóg przekazuje nam swoją wolę, • uzasadnia, że każdy ma obowiązki według wieku, • wyjaśnia, na czym polega prawdomówność i uczciwość, • wyjaśnia, dlaczego jeden z uzdrowionych okazał wdzięczność Jezusowi, • uzasadnia potrzebę wdzięczności wobec innych.	• wyjaśnia, na czym polega rachunek sumienia, • uzasadnia, dlaczego nie powinno się oceniać innych, • wyjaśnia, czym jest duchowa przemiana, • wyjaśnia słowa Jezusa „powinienem być w tym, co należy do mego Ojca”, • uzasadnia, że wdzięczność jest wyrazem miłości do Boga za Jego dobroć.	• podaje przykłady (sposoby) kształtowania sumienia. • uzasadnia, dlaczego warto wzorować się na Jezusie w wypełnianiu swoich obowiązków.

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VI. Jezus uczy, jak kochać	• podaje przykłady konsekwencji nieprzestrzegania przykazań w życiu codziennym, • wskazuje, że przestrzeganie Bożych praw obowiązuje w świecie realnym i wirtualnym, • podaje przykłady przestrzegania poszczególnych przykazań, • mówi z pamięci przykazanie miłości, • wymienia osoby, którym okazuje miłość, • opowiada historię Samarytanina, • podaje przykłady, kiedy prosi o pomoc, • wyjaśnia znaczenie słów: przepraszam i przebaczam, • podaje przykłady sytuacji, w których przebaczył i otrzymał przebaczenie, • mówi z pamięci „Akt żalu”. • wymienia wybrane dary Ducha Świętego, • wymienia swoje umiejętności, którymi może służyć innym, • uzasadnia potrzebę modlitwy o dary Ducha Świętego (A.5.2).	• opowiada o rozmowie bogatego młodzieńca z Jezusem, • wyjaśnia, dlaczego zachowywanie przykazań jest wyrazem troski o dobro wspólne (C.5.1), • mówi z pamięci przykazania Boże (C.1.1). • wyjaśnia, że przykazania są drogowskazami w życiu (C.1.3), • prezentuje właściwą postawę wobec własnego ciała (C.3.3). • podaje przykłady miłości Jezusa do ludzi, • podaje przykłady osób, które dobrze postępują ze względu na Jezusa (C.3.5), • wyjaśnia, na czym polega obowiązek miłości bliźniego (E.1.5), • wyjaśnia, że miłość bliźniego dotyczy każdego człowieka, • opowiada przypowieść o nielitościwym słudze, • wyjaśnia znaczenie przebaczenia w życiu (E.4.7), • odróżnia mądrość, męstwo i radę od wiedzy, zwykłej odwagi i pouczenia innych.	• wyjaśnia, że przykazania uczą szacunku wobec Boga i wskazują, jak oddawać Mu cześć, • wyjaśnia, że zachowywanie przykazań jest wyrazem miłości wobec Jezusa i troski o samych siebie, • uzasadnia, że człowiek, odrzucając przykazania, czyni nieszczęśliwym siebie i innych, • uzasadnia, że ten, kto wierzy, powinien dobrze postępować (C.3.4). • wskazuje, że szacunek wobec innych obowiązuje w świecie realnym i wirtualnym.	• uzasadnia szkodliwość hejtu, • uzasadnia, że przestrzeganie przykazań prowadzi do życia wiecznego, • podaje, kto może przystąpić do spowiedzi, • wyjaśnia, na czym polegają wybrane dary Ducha Świętego, • uzasadnia, że potrzebuje darów Ducha Świętego, by być lepszym i lepiej pomagać innym.	• wyjaśnia, że w sakramencie pokuty Jezus przebacza grzechy i daje pomoc do poprawy. • podaje przykłady owoców daru mądrości, męstwa, rady.

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VII. Jezus żyje w Kościele	• opowiada o powołaniu apostołów, • wyjaśnia, że następcami apostołów są biskupi i kapłani, • podaje, kto jest następcą św. Piotra, • wyjaśnia, co to jest łaska Boża, • opowiada o zasadach budowania wieży na podstawie tekstu biblijnego, • wymienia siedem sakramentów, • rozróżnia podczas liturgii słowa pierwsze oraz drugie czytanie i Ewangelię, • wymienia gesty i postawy wykonywane podczas liturgii, • wyjaśnia, jak należy się ubrać na Mszę Świętą, • opowiada biblijną historię datku ubogiej wdowy, • wymienia, kto i za co jest odpowiedzialny we wspólnocie parafialnej, • opowiada o zesłaniu Ducha Świętego (A.4.1), • wymienia znaki i dary Ducha Świętego, • podaje przykłady, z kim może rozmawiać o Jezusie.	• wyjaśnia pojęcie: apostoł (A.3.4), • uzasadnia, że w Kościele jest realizowana misja Chrystusa (A.6.3), • uzasadnia konieczność łaski Bożej do zbawienia (A.6.2), • podaje przykłady sposobów troski o życie w stanie łaski oraz osoby, które pomagają żyć w stanie łaski. • wskazuje, w jaki sposób Bóg jest obecny w sakramentach – KL 7 (B.1.1), • podaje prawdę, że Jezus jest obecny w liturgii Mszy Świętej przez swoje słowo, zgromadzony lud i w osobie kapłana (B.1.1), • opowiada przypowieść o uczie królewskiej, • podaje prawdę, że Jezus jest obecny w liturgii Mszy Świętej pod postaciami eucharystycznymi (B.1.1), • wymienia przykazania kościelne (E.4.3), • podaje przykłady, jak należy troszczyć się o dobro parafialne (C.5.1), • opowiada o darach Ducha Świętego udzielanych wspólnocie Kościoła (A.5.1), • pamięta nazwę „uroczystość Zesłania Ducha Świętego”. • opowiada, na czym polega sens pracy misjonarza (F.2.1), • podaje przykłady, w jaki sposób dziecko może wspierać misjonarza (F.2.2).	• wyjaśnia, że Chrystus założył swoje królestwo na ziemi, które trwa obecnie w Kościele, • przedstawia osobę Piotra jako Głowę Kościoła, • podaje przykłady udziału dzieci w misji Kościoła. • wyjaśnia, że łaskę uświęcającą otrzymujemy przez chrzest, • wyjaśnia, co pozbawia nas łaski uświęcającej, • uzasadnia, dlaczego mamy obowiązek uczestnictwa w niedzielnej Mszy Świętej, • wymienia przejawy działania Ducha Świętego w Kościele (A.5.2).	• uzasadnia, że dar łaski jest spełnieniem obietnicy obecności Jezusa, • wyjaśnia, że fundamentem budowania życia jest chrzest i otrzymana łaska Boża, • krótko omawia, kto i jakie sakramenty przyjmuje. • wyjaśnia, jak brać czynny udział w liturgii słowa. • porównuje udział we Mszy Świętej do uczy królewskiej, • omawia praktyczną realizację wybranych przykazań kościelnych. • wyjaśnia znaki Ducha Świętego.	• podaje, jakie należy spełnić warunki, by przyjąć poszczególne sakramenty, • wyjaśnia znaczenie przykazań kościelnych (E.4.3), • wyjaśnia, że zesłanie Ducha Świętego jest początkiem działalności Kościoła.

SEMESTR I i II

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VIII. Jezus zbawia	- opowiada o cudzie w Kanie Galilejskiej, - podaje przykłady świętych, którzy poprzedzili nas w drodze do nieba, - opowiada o pracy nauczyciela, - podaje przykłady, za co może być wdzięczny nauczycielom i pracownikom szkoły, - wyjaśnia, że Bóg podarował nam Ojczyznę, - wymienia symbole narodowe i wyjaśnia ich znaczenie, - wyjaśnia, że Jezus jest Królem świata i sprawiedliwym sędzią, - podaje, kiedy rozpoczyna się Wielki Post i jak długo trwa, - wymienia nazwy nabożeństw wielkopostnych, - mówi z pamięci modlitwy z nabożeństwa drogi krzyżowej, - opowiada o wjeździe Jezusa do Jerozolimy, - wymienia zwyczaje związane z Niedzielą Palmową i je omawia, - opowiada o wydarzeniach związanych ze zmartwychwstaniem Jezusa (A.4.1), - wyjaśnia znaczenie pokarmów ze święconki, - mówi z pamięci „Akt nadziei”.	- opowiada o objawieniach Matki Bożej w La Salette, - wyjaśnia, jak modlić się na różańcu, - wyjaśnia, że Maryja zachęca nas do wypełniania poleceń Jezusa, - podaje prawdę, że Bóg chce dać nam miejsce w niebie, - wymienia, co pomaga w stawianiu się świętym. - wyjaśnia, że Jezus jako dziecko też się uczył i miał nauczycieli, - opowiada o raju, który Bóg przygotował dla pierwszych ludzi, - opowiada o powtórny przyjsciu Pana Jezusa (A.6.1), - na podstawie tekstu biblijnego wymienia sposoby pomocy potrzebującym, - wyjaśnia, że Jezus z miłości cierpiał za grzechy wszystkich ludzi (B.11.2), - wskazuje, w jaki sposób może wyrazić wdzięczność Jezusowi za Jego cierpienie (A.4.3), - podaje prawdę, że Jezus oddał swoje życie z miłości do ludzi (B.11.2), - uzasadnia zbawczy sens śmierci Jezusa (E.1.1), - wyjaśnia, że Bóg udziela ludziom przebaczenia za pośrednictwem Jezusa (E.4.7), - opowiada o objawieniach św. Faustyny.	- wymienia tajemnice radosne i bolesne różańca, - wyjaśnia, że zwracamy się do Jezusa za pośrednictwem Maryi, - wskazuje sytuacje, w których może się modlić tajemnicami radosnymi i bolesnymi. - charakteryzuje życie wybranych świętych, - uzasadnia, że bez nauczycieli uczniom trudno byłoby zdobywać wiedzę, - podaje przykłady, jak ludzie mogą przygotować się na powtórne przyjscie Chrystusa, - opowiada o liturgii Środy Popielcowej, - wyjaśnia, co to jest nawrócenie, - wyjaśnia, dlaczego Jezus był witany jako Król, - podaje najważniejsze cechy modlitwy Jezusa (zjednoczenie z Ojcem, ufność) (D.3.2), - wyjaśnia, na czym polega post i wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych, oraz podaje, kogo one obowiązują, - ukazuje związek pomiędzy obchodami świąt Zmartwychwstania Pańskiego a obecnością w nich Jezusa (B.5.1), - wyjaśnia znaczenie śpiewu „Alleluja”.	- uzasadnia, dlaczego mamy obowiązek uczciwej pracy (nauki) dla Ojczyzny, - interpretuje perykopę o sądzie ostatecznym, - wyjaśnia, na czym polega czujność w oczekiwaniu na koniec świata. - wyjaśnia, że Wielki Post jest czasem pracy nad sobą, - opowiada o wybranych wydarzeniach z drogi krzyżowej Jezusa, - omawia przebieg nabożeństwa drogi krzyżowej, „Ojcze, przebacz im...”, - wyjaśnia znaki i symbole związane ze zmartwychwstaniem Jezusa, - wyjaśnia, na czym polega miłosierdzie, - opisuje obraz „Jezu, ufam Tobie”.	- podaje, że prawa zapisane są w dokumencie nazywanym Konstytucją, - uzasadnia, że przyjmując trudności, naśladujemy Pana Jezusa w niesieniu krzyża, - wyjaśnia słowa Jezusa, - opowiada o liturgii wielkanocnej (rezurekcja).

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
	• podaje prawdę, że Jezus dał nam Maryję za Matkę, • wymienia sposoby oddawania czci Matce Bożej, • podaje przykłady sposobów okazywania wdzięczności rodzicom, • opowiada o spotkaniu dwóch matek – Elżbiety i Maryi, • wyjaśnia, że w Boże Ciało Pan Jezus wychodzi zobaczyć nasze życie i nasze domy.	• opisuje obraz Matki Bożej Częstochowskiej, • wymienia i wyjaśnia wybrane wezwania litanii loretańskiej. • wspomina o Zachariaszu, który troszczył się o małego Jana, • wskazuje, jak należy się troszczyć o dobro rodzinne (A.5.1). • podaje prawdę, że Jezus jest obecny pod postaciami eucharystycznymi, • podaje przykłady czynnego uczestnictwa w procesji.	• wyjaśnia, na czym polega królowanie Matki Bożej w Polsce, • uzasadnia, że rodzicom należy okazywać miłość i szacunek. • uzasadnia, dlaczego podczas procesji najważniejszy jest Najświętszy Sakrament, • opowiada o procesji Bożego Ciała.	• opowiada o uroczystości Matki Bożej Królowej Polski, • wyjaśnia, na czym polega macierzyństwo i ojcostwo.	